

Horváthné Ivony Ágnes

Horváthné Ivony Ágnes vagyok, a Remetekertvárosi Általános iskola pedagógusa. A munkám során a tanítói pályán eltöltött több, mint 30 év szakmai tapasztalatát kamatoztatom. Itt élek Remetekertvárosban, négy felnőtt gyermekem van.

Miért lettem pedagógus? Több tényező is ebbe az irányba terelgetett....

„Az az igazi tanítás, ami megérinti az életet.”

Hitvallásom, hogy az igazi tanítás túlmutat az iskola falain, és kulcsfontosságú az értelmi/érzelmi fejlődés megalapozásában. Kisiskolásként az első tanítómat - aki akkor már nem volt fiatal - mindig csodálattal néztem és hallgattam.

Személyiségének varázsával, személyes példamutatásával nagy hatást gyakorolt rám, és már gyerekkoromban őt utánoztam, amikor iskolásat játszottunk a társaimmal...

„Megérinteni a gyermekek életét” csak a gyermekek szeretetével, az empátikus feléjük fordulással, a türelemmel, az őszinte-következetes kommunikációval lehetséges.

A kisgyerekek csak akkor tudnak teljesíteni, haladni a tanórákon, ha az érzelmi biztonságuk, a lelki egyensúlyuk optimális. Hiszen, ha bántja őket valami, vagy súlyos lelki terhet cipelnek, azok gátolják őket a tanítási-tanulási folyamatban. Nagy hangsúlyt fektetnek a szorongások oldására, a problémák megbeszélésére, a nevelési helyzetek tisztázására. A szerepjátékok és a drámapedagógia eszközei is hatékony módszerek a beszélgető körök mellett. A barátságos légkör megteremtésének fontos elemei a szokásrendszer kialakítása és a szabályok lefektetése mellett a játékoság és a humor is.

„A kevésbé ügyes gyerekeknél nagyítóval kell megkeresni, hogy mit csinált jól és azért meg kell dicsérni.”

Az első iskolai tapasztalatok meghatározóak a kisiskolások életében. Fontos, hogy sikerélményhez tudjanak jutni, és jól érezzék magukat az osztályközösségben. Hiszem, hogy minden ember tehetséges valamiben, támogatnunk kell az erősségek feltérképezését. Természetesen be kell azonosítani a fejlesztendő területeket is, de soha nem bántó vagy megszegyenítő jelleggel. A felzárkóztatás, az egyéni fejlesztés, a differenciálás a tanítási-tanulási folyamat szerves részei.

„A zsenialitás legkisebb morzsája együtt jár némi örültséggel.”

Az egy - egy témában kiemelkedő tehetségű gyermekek differenciálása is oda kell figyelniük. A megszokottól eltérő kérdések, válaszok vagy megnyilvánulások már csíráját jelezhetik a tehetségnek. Engedni kell szárnyalni a fantáziát.....és természetesen a hibázás lehetőségét is meg kell adni. Lényeg, hogy a lelkesedés, a tenni akarás, a motiváció megmaradjon.

„Ha másokat elismerünk, érdemeikben mi is osztozunk.”

Fontos számomra a közösségnevelés, az egymás elfogadása, az egymás szeretete – tisztelete. Fontos, hogy tanulják meg értékelni önmagukat, ismerjék meg saját értékeiket és a fejlesztendő területeiket is. Az egészséges önbizalommal rendelkező tanulók könnyebben veszik az akadályokat is. De nem csak önmaguk értékeivel szükséges tisztában lenniük, hanem cél az is, hogy majd tudjanak építő kritikát megfogalmazni a társaikról is, tudjanak egymásra figyelni, és tudják észrevenni másokban is a jót.

„Egyetlen nap sem vész kárba, amelyen tanultál valamit.”

A rajzolás, festészet szeretete áthatja az életemet, „örök szerelem”. A kerületi művésztanárok kiállításán többször kiállították a képeimet. A vizuális kultúra órákon nagy figyelmet fordítok arra, hogy jó hangulatban, hatékonyan sajátítsák el a gyerekek a rajzolás, festés, alkotás művészetét.

Keresem a tantárgyi koncentráció adta lehetőségeket, amikor különböző tantárgyak „találkoznak” egy tanórán. Ilyenkor egymást támogatva, erősítve jelennek meg a tanulni valók, ismeretek. Ilyen alkalom például amikor rajzolás közben zenét hallgatunk, vagy irodalom órán illusztrációt rajzolnak az olvasmányhoz, vagy a matematika órán eljátsszák, hogy annak idején elődeink hogyan vezették be a római számokat...

Tanulni lehet a könyvekből, történetekből, mesékből is. A gyermekek fantázia- és szókincs fejlesztése során elengedhetetlen tevékenységek a mesék, dalok, versek és mondókák meghallgatása, mondogatása, megtanulása. Egyetértek Boldizsár Ildikóval, miszerint „A mese segít visszaállítani az elveszett egyensúlyt.” Segít megtalálni a rendet a káoszban, segít megtalálni az utat a változáshoz.....

És most a kisgyermekek életében is nagy változás készülődik.....iskolások lesznek szeptemberben! Szeretettel és legjobb tudásommal arra fogok törekedni, hogy megkönnyítsem számukra a beszoktatás időszakát, a zökkenőmentes beilleszkedést, és értékes kis tagjaivá válhassanak egy befogadó közösségnek.